

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 619-ҳадис

619/1212 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، دَكَرْتُ حَدِيثَ الْحُسْنُوفِ، وَقَالَ فِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ بَعْدَ قَوْلِهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ النَّارَ يَخْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا، وَرَأَيْتُ فِيهَا عَمْرَو بْنَ لُحَّى، وَهُوَ الَّذِي سَيَّبَ السَّوَابِقَ.

619.1212. Оиша розияллоҳу анҳо айтади:

«Қуёш тутилди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам (намозга) туриб, узун сурат қироат қилдилар. Кейин рукуъ қилиб, (уни ҳам) узун қилдилар. Кейин бошларини кўтардилар. Кейин бошқа сурани бошладилар. Кейин рукуъ қилдилар, уни адо қилиб бўлгач, сажда қилдилар. Иккинчи ракатда ҳам шундай қилдилар. Сўнг: «**У иккиси** (қуёш ва ой) **Аллоҳнинг ояталоматларидан иккитасидир.** Қачон буни (тутилишни) **кўрсангиз,** у сиздан аригунга қадар намоз ўқинг. Дарҳақиқат, шу турган жойимда **менга ваъда қилинган ҳамма нарсани кўрдим.** Ҳаттоки, олдинламоқчи бўлганимни кўрган пайтингизда жанинатдан бир бош (узум) **олмоқчи бўлган** эдим. Орқага тисарилганимни кўрган пайтингизда эса жаҳаннам ўз-ўзини парчалаётганини кўрган эдим. Унда Амр ибн Луҳайнини ҳам кўрдим. У «соиба»ни* жорий қилган **кишидир**», дедилар».

* «Соиба» луғатда «қўйиб юборилган» деган маънени англатади. Жоҳилият даврининг бузук одатларидан бири шу эди, бир киши сафардан келгани, касалдан тузалгани ёки шу каби бирор сабаб билан бир туюни олиҳалар учун назр қиласи эди. Кейин уни миниш, ишлатиш мумкин бўлмай қолар, сувдан, ўт-ўландан тўсилмас эди. Ана шундай тую «соиба» дейилар эди.

Манба: hadis.islom.uz

